

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Tilgivelse gennem Jesu Kristi forsoning

Ældste Saulo G. Franco, Spanien

Områdehalvfjerds

Som medlemmer af Kirken søger vi at have det godt, ikke blot fysisk, men også åndeligt.

Noget af det vigtigste, vi søger, er at have fred, og den bedste måde at opnå det er ved at finde indre fred. Som Frelseren sagde: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke,

som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!«¹

Det er desværre nemt at miste denne indre fred, især på grund af vore dages livsstil, som bliver mere og mere aggressiv. Den aggressivitet kommer endda ind i vores hjem på forskellige måder. og vi begynder at

formode, at det er normalt at leve sådan. En af de sætninger, som jeg hører folk sige oftere og oftere, er: »Jeg tilgiver, men jeg glemmer ikke.« De siger endda: »Du kommer til at betale for det, du har gjort.«

Tilgivelse er en dyd, vi alle skal få og bevare. Præsident Gordon B. Hinckley sagde engang: »Jeg tror, det må være den største dyd på jorden og helt sikkert den mest nødvendige. Der er så meget ondskab og misbrug, intolerance og had. Der er så stor brug for omvendelse og tilgivelse.«² Det er det store princip, som bliver understreget i skrifterne, både dengang og nu.

Tilgivelse og omvendelse hænger altid sammen. Vi kan ikke omvende os uden tilgivelse og vi kan ikke tilgive uden omvendelse.

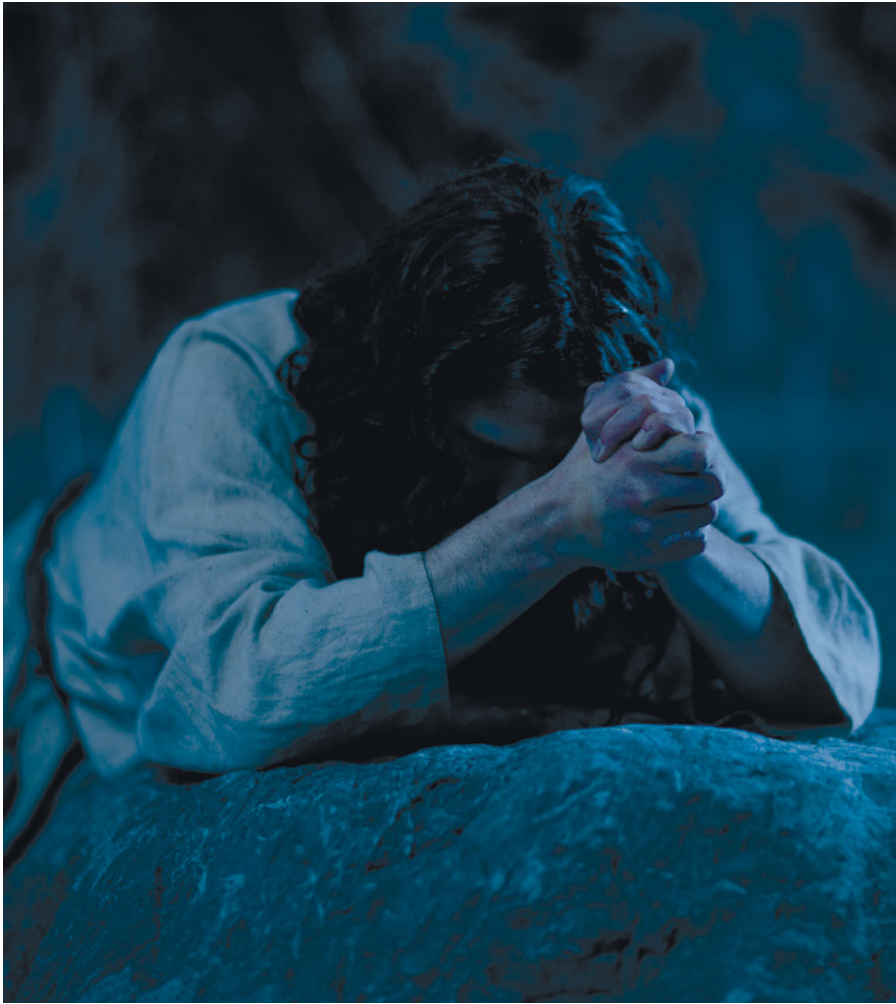
Lad os sammenligne tilgivelse med et slangebids. Når nogle krænker eller sårer os, er det som at blive bidt af en slange, og det kan ofte sårer os dybt og gøre helingsprocessen langvarig og smertefuld, men som med alle sår vil det med tiden lukke sig og hele. Sommetider kan en giftig slange bide os og efterlade giften indeni. Det samme gælder bitterhed, had, ønsket om hævn og at søge retfærdighed: De overtager vores hjerte, og som med giften kan såret ikke hele. Tilgivelse

*Jeg, Herren, tilgiver,
hvem jeg vil tilgive, men
af jer kræves det, at I
tilgiver alle mennesker.*

Ældste
Saulo G. Franco

er den modgift, der kurerer de sår, som giften har forårsaget. Det er ikke muligt at blive kureret uden tilgivelse. Lad os ikke gøre som de mange israelitter, der blev bidt af slanger.³ De kunne være blevet kureret, hvis de havde set på kobberslangen, som Herren befalede Moses at lave, og som repræsenterede Frelseren og hans forsoning. Men det skete ikke, og de omkom.⁴

Frelseren og hans forsoning er den eneste måde at finde ud af, hvordan man tilgiver. Der findes ikke en anden måde i svære situationer. Forsoningen er den modgift, der kan hele og

lukke et sår, selv de sværeste, som ikke virker til at have en kur. Kraften i forsoningen er ikke tilfældig. Den kan sommetider være svær at anvende og kræve en kæmpe indsats, men den er tilgængelig for alle, som ønsker den. Herren har i en nutidig åbenbaring sagt følgende:

»Derfor siger jeg jer, at I bør tilgive hinanden; for den, som ikke tilgiver sin broder hans overtrædelser, står fordømt over for Herren; for i ham forbliver en større synd. Jeg, Herren, tilgiver, hvem jeg vil tilgive, men af jer kræves det, at I tilgiver alle mennesker.«⁵

Tilgivelse i ægteskabet er nøglen til at få et evigt ægteskab. Jeg ser mange par, som ikke tilgiver hinanden for små ting og samler giften ved at bære nag og hade, så når de skændes, frigives alt det, de har båret rundt på, og forholdet tager alvorlig skade. Jeg ser nogle ægteskaber, hvor den indbyrdes tolerance er minimal, de kan ikke tilgive de mindste fejl, og de slipper deres temperament løs. Det er i familiens skød, at vi skal øve os mest i at tilgive og huske, at vi ikke kan blive ophøjet uden tilgivelse.

Og i sidste ende er tilgivelse direkte forbundet til næstekærlighed, som profeten Moroni sagde:

»Men næstekærligheden er Kristi rene kærlighed, og den varer ved for evigt; og den, som på den yderste dag findes i besiddelse af den, med ham skal det være vel. Derfor, mine elskede brødre, bed til Faderen med hjertets hele styrke om, at I må blive fyldt af denne kærlighed, som han har skænket alle, som er hans Søns, Jesu Kristi, sande tilhængere, så I kan blive Guds sønner, så vi, når han viser sig, vil være som han, for vi skal se ham, som han er.«⁶

Jeg beder om, at vi altid må være i stand til at tilgive, for hvis vi gør, vil vi være mere som Frelseren, og vi bliver hans sande disciple. ■

NOTER

1. Joh 14:27.
2. »Tilgivelse«, *Liahona*, nov. 2005, s. 81-82.
3. 4 Mos 21:5-9.
4. Alma 33:20.
5. L&P 64:9-10.
6. Moro 7:47-48.

NYHEDER

En hilsen til de unge (fra Peter)

Johan Johansen

Nykøbing Falster Gren

Et råd fra gamle dage

Gennem mange år har mange mennesker lært fra de store profeter. Nogle kendte er bl.a. Joseph Smith, Nefi, Moses og Russell M. Nelson. En anden stor profet var apostlen Simon Peter, som gav dette vidunderlige råd: »Ligeså skal I unge underordne jer de ældre; og ifør jer alle ydmyghed over for hverandre; thi Gud står de hovmodige imod, men de ydmyge giver han nåde« (1 Peter 5:5).

En gammel og, måske i vores øre, en underlig måde at sige »Lyt til jeres forældre, de har meget god visdom, som nemt kan slippe forbi jer.«

Så huskede jeg

Jeg var på et tidspunkt mere optaget af at slippe væk til mit eget lille univers, hvor krig og blod og at redde ungmøer i nød var dagligdag. Men jeg opdagede, at jo mere jeg gemte mig væk, jo sværere blev det at finde løsninger på mine problemer, men da løsninger var svære at komme frem med selv, begyndte jeg at lytte til, hvad mine forældre delte, i stedet for at tænke på den film, jeg lige havde set, og jeg fandt ud af, at der var meget, jeg kunne bruge.

Lyt til forældre

Jeg bærer vidnesbyrd om, at hvis dine forældre opfylder deres kald,

så har Herren sat en profet og en profetinde lige ved siden af dig, som kan fortælle dig Guds vilje. Men det kræver, at du lytter. Også

SIMON JOHANSEN

Johan Johansen,
Nykøbing
Falster Gren

når det er sjovere at blive væk i din egen tankestrøm. ■

Sidste dages hellige på arbejdspladsen

Biskop Ryan Kristensen, Horsens Menighed

Interviewet af Marlene Olsen, assisterende redaktør

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg arbejder på Learnmark i Horsens Teknisk skole. Det er flere skoler samlet i et med 1600 elever i alt. Jeg underviser på hovedforløb inden for lager og statistik. Jeg er uddannet lagerekspedient og har undervist de sidste 10 år.

Hvad siger dine kollegaer til, at du er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige?

De synes, at det er helt fint. Bare jeg holder det for mig selv. Vi har en politik på skolen, at vi ikke diskuterer religion og politik med eleverne. Lærerne har indgået den samme aftale indbyrdes, men mine kollegaer ved alle sammen godt, at jeg er medlem af Kirken. Da jeg blev biskop i Kirken for nogle år siden, var der en artikel i lokalavisen om

KRISTIAN KRISTENSEN

Biskop Ryan Kristensen,
Horsens
Menighed

det. Indimellem kalder eleverne mig »biskoppen«, »din højhed«, men det synes jeg er meget sjovt. Når jeg præsenterer mig selv for nye klasser, spørger de nogle gange: »Er der noget med, at du er medlem af en kirke eller sådan noget?« Det svarer jeg selvfølgelig ja til. De googler mig sikkert, for hvordan skulle de ellers vide det.

Står du indimellem i nogle dilemmaer i forhold til din religion?

Vi er jo opfostret i Kirken med, at man skal være god mod alle

mennesker. Jeg synes indimellem, at jeg står i et dilemma, når jeg skal give karakterer. Når elever klarer sig godt til daglig, men til eksamen klarer sig dårligt, så får jeg ondt af dem. Jeg ved jo, hvad de kan til dagligt. Jeg øver mig i at være professionel, så de får den karakter, der er rigtig. Med hensyn til visdomsordet oplever jeg stor forståelse. Til julefrokoster eller møder på skolen står der kakao eller en sodavand til mig. Det er jeg rigtig glad for.

Har du haft nogle særlige missionsnæroplevelser på dit arbejde?

Når vi skal på studietur, er vi selvfølgelig altid interesseret i, hvordan vejret bliver. Kan vi se, at det bliver dårligt vejr, spørger mine kollegaer mig indimellem: »Ryan, det med vejret, det klarer du lige – med de forbindelser du har, ik' ?« Det er altid ment lidt i sjov, men det er også dejligt at vide, at de ved, at jeg har en forbindelse til oven.

Jeg har en kvindelig kollega, hvis bror var meget syg af kræft. Hun kom en dag og spurgte mig, om jeg ikke ville bede for hendes bror og hendes familie. Det blev jeg rigtig glad for, og selvfølgelig ville jeg det.

Før vi fik den regel på skolen om, at vi ikke snakkede politik eller religion med eleverne, havde jeg en rigtig dejlig oplevelse. Jeg underviste i samfundsfag og om, hvilke værdier det danske samfund er bygget

på. Grundloven bygger på kristne værdier, på de ti bud. En af eleverne spurgte om vores kirke, og pludselig ville de alle gerne se kirken. Skolen ligger meget tæt på kirken, så vi gik derhen, og jeg viste dem rundt. Der var zonekonference i kirken den dag, så det vrimlede med missionærer. Vi sluttede af i kirkesalen, hvor nogle af missionærerne også kom ind. Eleverne stillede en masse gode

spørgsmål, og det var en rigtig god oplevelse. Jeg fortalte dem, at jeg troede på Gud, og at vi her på jorden skal gøre os klar til at vende tilbage til ham. Jeg tror på, at vores gerninger og tanker vil blive optegnet i himlen, og at vi vil blive holdt ansvarlige for det. Mange synes, at det var interessant, og jeg kunne mærke, at der var en dejlig ånd til stede. Det var en rigtig god oplevelse. ■

Celeste skriver sine egne sange ... En inspirationshistorie fra en af vores unge talenter i Kirken

Marlene Olsen

Assisterende redaktør

En drøm i maven

Hvis man går rundt med en drøm i maven, man ikke rigtig tør føre ud i livet, så kan man lære af 16-årige Celeste Klitgaard Knudsen fra Aalborg Menighed.

Som 11-årig begyndte hun at skrive sin egne sange. I fødselsdagsgave fik hun et gavekort til et lydstudie af sine forældre, hvor hun kunne indspille en coversang. Hun valgte sangen »Just A Little Bit Of Your Heart» af Ariana Grande. Pludselig stod hun med en cd i hånden, med sin egen stemme på. Det var vildt, og det gav blod på tanden.

KODA-midler var en velsignelse

»Mit næste mål var at få indspillet mine egne sange, men det var straks en anden sag, også rent økonomisk,« siger Celeste og tilføjer, »for vi er jo 4 børn og har kun fars indtægt. Mor har nemlig valgt at være mor på fuld tid, hvilket vi børn er meget taknemlige for.« Men så fandt Celestes mor ud af, at unge talenter kunne søge KODA om midler til at producere egne sange for. Så Celeste sendte en ansøgning ind med et »beskedent« ønske om 15.000 kr. KODA vurderede imidlertid, at der var så meget talentspire i den dengang 13-årige Celeste,

MARLENE OLSEN, ASS. REDAKTØR

**Celeste Klitgaard Knudsen, Aalborg
Menighed**

at de bevilligede hele 25.000 kr. Der var både chok, skrig og stor glæde i familien, den dag mailen landede i Celestes indbakke. De bevilligede midler fra KODA resulterede i 4 indspilninger med egne kompositioner. Celeste er virkelig taknemlig for denne mulighed, der bød sig, og hun er ikke et øjeblik i tvivl om, at det var en stor velsignelse fra Herren.

Vi er ikke så forskellige

Temaet i de første sange var opdagede kærlighedshistorier, men et af de budskaber, hun gerne vil kendes for, findes i hendes nyeste udgivelse "We're Not That Different", der handler om noget helt andet – nemlig

forholdet os mennesker imellem. Vi er nemlig ikke så forskellige som mennesker, når det kommer til stykket, og vi skal ikke være så bange for at hilse på folk, vi ikke kender, eller tale med andre mennesker generelt.

Spotify og live optrædere

Celeste har som nævnt produceret 4 sange og den seneste i USA. Hun har samarbejdet med 3 producere og gennem Gateway Music er hendes sange lagt ud på diverse digitale platforme, som fx Spotify og iTunes. Gennem talentgruppen Jyske Talenter fik Celeste afprøvet sin lyst til at optræde live. Derefter gik hun solo med et mix af kendte covernumre og sine egne sange.

De sidste par år har hun optrådt i storcentre, ved Open by Night's og lignende arrangementer. I foråret 2018 blev hun hyret til at varme op for X-factor vinderne ved et stort arrangement i Hobro.

»Jeg synes, jeg havde styr på nerverne,« udtaler Celeste, »men her fik jeg godt nok mange sommerfugle i maven. Der var sindssygt mange mennesker, men så er det godt at der kan hentes hjælp fra oven.«

TV optræden

Gennem bedsteforældrenes kontakter fik Celeste også tilbud om at komme på landsdækkende TV, i DK4-programmet »Syng med og tip et hit.« Først tænkte jeg, at det måske

ikke lige var min genre, da det mest er dansktop-sange, der er med i programmet, men det var en fantastisk oplevelse, og jeg fik mange positive tilbagemeldinger.«

»I udsendelsen sang jeg 3 numre heriblandt mit eget »We're Not That Different, og der var omkring 100.000 seere der så det, så nogle mennesker når jeg da ud til.«

Følg drømmen og træf kloge valg

Om fremtiden siger Celeste: »Jeg vil gerne se, hvor det hele fører hen. Jeg vil rigtig gerne følge min drøm, men vil også gerne træffe kloge valg, så jeg vil tage Herren med på råd. Jeg skal på gymnasiet til august, så de næste 3 år bliver der nok ikke meget tid til at komponere ny musik, men jeg fortsætter med at optræde, så jeg kan tjene penge til fremtidige studiebesøg. Efter gymnasiet vil jeg søge Herrens vejledning ift. om jeg skal tjene en mission eller tage et par sabbatår, hvor jeg går »all in« på musikken.«

Tro på dig selv og hav Herren med

Hvis Celeste skal give et godt råd til andre med en drøm i maven, så er det at tro på sig selv, og tage Herren med på råd i beslutningerne.

Man skal tro på det og huske at nyde processen. Kom op på hesten igen, hvis det ikke går, som man håber. Foreløbigt går det, som Celeste håber, og med talent, flid og snusfornuft, spår vi hende til at nå langt. ■

For de yngre – Mit yndlingsskriftsted

Pernille Louise A., 15 år

Aarhus Menighed

Mit yndlingsskriftsted er:

L&P 19:23

Lær af mig, og lyt til mine ord. Vandr i min ånds sagtmodighed, så skal du få fred i mig.

Jeg har haft en svær tid op til FSY og havde svært ved at føle Ånden, jeg følte uro og havde svært ved at finde fred. FSY var en fantastisk oplevelse, og så kom skriftstedet til at betyde en hel masse for mig. Det begyndte med sangen Peace in Christ, hvor jeg følte Ånden, hver gang jeg hørte den. Derefter begyndte skriftstedet også at betyde en hel masse for mig. Når jeg føler uro eller har svært ved at føle Ånden, så hører jeg sangen igen og læser skriftstedet, og så kan jeg føle Ånden. ■

KAREN ANDERSEN, AARHUS MENIGHED

Pernille Louise A., Aarhus Menighed

profet, men hvordan skulle det kunne lade sig gøre? Jeg var lærerstuderende og Henny var hjemmegående.

Vi var Henny og jeg, Susanne (4 år) og Elisabeth (næsten 2 år). Områdekongressen varede 3 dage og møderne blev afholdt i Bella Centret på Amager. Hvad med transporten og overnatning? Vi havde slet ikke penge til den slags. Men vi ville så gerne, at vores børn skulle opleve det, og måske få lejlighed til at hilse på profeten. Det ville være fantastisk. Vi begyndte at bede Herren åbne en mulighed for os, så det på en eller anden mirakuløs måde kunne lykkes – og han hørte vores bønner.

Hennys familie var utrolig gode venner med Karen & Vagn Darre i Silkeborg, og vi fik lov til at låne den ene af deres to biler.

Vi skulle ikke betale en krone for at låne bilen, bare selv sørge for brændstof.

Utroligt, men sandt.

Vi var ellevilde og begyndte nu at lægge planer

Hvordan kunne det mon lykkes for os at være med til kongressen? Kirken havde reserveret pladser på campingpladsen Absalon, så vi var hurtigt enige om, at det måtte være vores løsning på overnatning. Men selv om det lød billigt, kunne vi se, at når vi regnede alle beløb sammen i forhold til, hvor meget bilen sikkert kørte på literen, så ville vi lige kunne klare turen og så stå med ganske få kroner

Områdekongressen i København i 1976

Preben Klitgaard

Aalborg Menighed

En tanke fødes

Da vi hørte, at vores profet præsident Spencer W. Kimball ville komme

til Danmark i sommeren 1976, blev vi ellevilde og besluttede, at vi ville gøre ALT for at se og høre vores elskede

Præsident Spencer W. Kimball

til resten af måneden. Det ville blive næsten en hel måned uden penge.

Men sådan måtte det være. I vores bønner følte vi helt klart, at Herren ønskede, at vi tog af sted, og at han nok skulle passe på os, men det blev noget anderledes, end vi i vores vildeste fantasi havde forestillet os.

Et mirakel

Vi kom til at opleve et mirakel, som jeg tror, det er få forundt. Selv nu efter 38 år fyldes mine øjne stadig med tårer. Det var så fantastisk. Nu skal I høre, hvad der skete.

Da Henny hentede bilen til os, var den ikke fyldt op med benzin, og vi

skulle heller ikke fylde den op, når vi afleverede den.

Vi fyldte bilen op med benzin og 5 liter i en reservedunk og besluttede, at vi ville køre bilen helt tør for benzin på vejen til København og så regne ud, hvor meget den kørte pr. liter.

Vi pakkede bilen og drog glade og forventningsfulde af sted. På Fyn kørte vi tør for benzin, og gav os så til at beregne, hvor meget bilen kørte pr. liter. Vi fyldte tanken helt op og reservedunken og fortsatte så videre over Sjælland til Absalon campingplads.

Vi havde besluttet, at vi efter konferencen ville blive en dag mere i København, så børnene også kunne komme med en tur ind i Tivoli.

Men så skulle vi hjem

Vi havde virkelig en dejlig tid med mange vidunderlige oplevelser. Det var en fantastisk konference, som vi nød i fulde drag.

Men vi skulle naturligvis også hjem igen. Aftenen inden hjemturen kørte vi til en tankstation for at få fyldt tanken, der efter det, vi havde kørt, måtte være næsten tom. Det var en ubemandet station med seddelautomat. Jeg stoppede 2 hundredkronesedler i automaten og begyndte at tanke, men da der var fyldt på for 33 kr., klykkede pistolen, og jeg kunne ikke komme mere benzin på.

Henny prøvede også, men det samme skete. Det kunne ikke passe,

alt det vi havde kørt. Tanken kunne ikke være fyldt.

Vi havde ikke fået benzin nok på til, at vi kunne køre ret langt, og pengene kunne vi ikke få igen, fordi stationen var ubemandet. Vi gik ind i bilen og bad til vores himmelske Fader om hjælp. Vi bad om han ville løse problemet, så vi kunne få fyldt tanken, og få benzin for de penge vi havde puttet i automaten.

Umiddelbart efter ankom ejeren af tanken pludselig. Vi kontaktede ham og forklarede vores problem. Han prøvede også og måtte konkludere, at der ikke kunne fyldes mere benzin i tanken. »Men,« fortsatte han, »nu kan jeg så give jer de 167 kr. tilbage, I har lagt for meget i automaten. Men hold op, hvor er I heldige. Jeg var på vej til et helt andet sted, da jeg pludselig fik den indskydelse, at jeg skulle køre forbi anlægget nu med det samme.«

Miraklet fortsætter

Vi vidste, at der ikke var tale om held, og vi takkede vor himmelske Fader. Vi bad ham hjælpe os på turen hjemover, at vi ikke ville få problemer med bilen eller benzintanken.

Dagen efter holdt vi øje med tankstationerne, for at få fyldt noget på, inden vi kørte om bord på færgen. Men der kom ikke nogen, inden vi nåede fæргеlejet, så vi kørte bare om bord. Mens vi sejlede, lavede vi lidt sjov med, hvad der ville ske, hvis vi

ikke kunne starte og ikke kunne køre fra borde pga. benzinmangel. Det ville være flovt.

Vi kørte tværs over Fyn uden at tanke, og vi begyndte at køre op gennem Jylland, og da vi nærmede os Viborg, kan jeg huske, at Henny sagde: »Hvis vi kommer helt til Viborg, uden at bilen går i stå, står jeg af. Så er det et mirakel, jeg ikke forstår.«

Da vi nåede Viborg begyndte vores øjne at blive fugtige og Ånden overvældede os fuldstændigt. Vi vidste

med 100 % sikkerhed, at Herren ville velsigne os og skænke os de midler, vi havde brug for til resten af måneden, fordi vi ønskede at lytte til hans profet og satte ham først i vores liv.

Fyldt med taksigelse

Vi takkede for den store velsignelse og vidste begge to, at vi nu ville kunne køre hele vejen hjem til Aalborg uden at tanke, og det gjorde vi.

Senere afleverede vi bilen med benzin på og en fyldt reservedunk,

og så havde vi de penge, vi havde regnet med at bruge på brændstof til at købe mad for i resten af måneden – og midt på måneden fik jeg et legat, jeg havde søgt, men ikke regnet med at få.

Vi blev velsignet i overflod, og vi fik også den store velsignelse at hilse på præsident Spencer W. Kimball. Han gav os hver især hånd, også Susanne, og Elisabeth, der sad på armen, blev aet på kinden af en Guds profet. ■

UDSENDTE MISSIONÆRER

Følgende er blevet udsendt på mission

Marlene Olsen

ass. redaktør

MARLENE OLSEN, ASS. REDAKTØR

Søster Aviaja

Rosbach Skifte,

Odense 2. Menighed
England Birmingham
Mission

10. oktober 2018
til 7. april 2020

MARLENE OLSEN, ASS. REDAKTØR

Ældste Boris

Højmark Steffensen,

Aalborg Menighed
North Carolina
Raleigh Mission

4. september 2018
til 7. september 2020

MARLENE OLSEN, ASS. REDAKTØR

Ældste Thomas

Steen Jensen,

Aalborg Menighed
France Lyon Mission

1. januar 2019

til 15. december 2020

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Marlene Olsen

ass. redaktør

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■